

حلول ماه مبارك رمضان

ماه مبارك رمضان، مهمترین و شریفترین ماه سال است و ماهی است که منتسب است به پروردگار منان و هر کسی حرمت این ماه را نگه دارد، مهمان خداوند متعال خواهد بود...

ماه مبارك رمضان، مهمترین و شریفترین ماه سال است و ماهی است که منتسب است به پروردگار منان و هر کسی حرمت این ماه را نگه دارد، مهمان خداوند متعال خواهد بود.

پیامبر اکرم (ص) در عظمت و شرافت این ماه عزیز، در خطبه معروف خویش فرمود: ایها الناس! اِنَّه قد اقبل الیکم شهر الله بالبرکه و الرّحمه و المغفره، شهر هو عند الله افضل الشهور، و ایامه افضل الايام، و لیالیه افضل اللیالی، و ساعاته افضل الساعات، و هو شهر دعیتم فیهِ الی ضیافه الله، و جعلتم فیهِ من اهل کرامه الله...

یعنی: مردم! ماه خدا با برکت و رحمت و بخشش گناهان نزدیک است؛ ماهی که نزد خدا برترین ماه ها، روزهایش برترین روزها، شب هایش بهترین شب ها و ساعت های آن بهترین ساعت ها است؛ ماهی که در آن، به میهمانی خدا دعوت شدید و شما را در این ماه از کسانی قرار داده اند که شایسته کرامت خدا هستند...

عبدالله بن عباس از پیامبر اکرم (ص) درباره فضیلت ماه رمضان و فواید بی شمار آن برای امت اسلام، روایتی نقل کرده است، که انسان را به شگفتی وامی دارد. آن حضرت در فرازی از این حدیث شریف فرمود: و ان لله تعالی فی آخر کلّ یوم من شهر رمضان عند الافطار ألف عتیق من الثار، فاذا كانت لیله الجمعه و یوم الجمعه، أعتق فی کلّ ساعه منهما ألف عتیق من الثار، و کلّم قد استوجبا العذاب، فاذا کان فی آخر یوم من شهر رمضان أعتق الله فی ذلك الیوم بعد ما أعتق من اوّل الشهر الی آخره.

یعنی: خداوند متعال در آخر هر روز از ماه رمضان، به هنگام افطار یک میلیون نفر را و در شب جمعه و روز جمعه [در این ماه شریف] در هر ساعت، یک میلیون نفر را که همگی سزاوار آتش جهنم اند، از آتش آزاد میکند و هنگامی که آخرین روز ماه رمضان فرا رسد، در آن روز به تعداد کسانی که از اول تا آخر ماه رمضان آزاد کرده است، بندگان گناهکار خویش را از آتش جهنم آزاد می کند. امیرمومنان علی بن ابی طالب (ع) در حدیثی فرمود: نگوئید رمضان؛ زیرا نمی دانید رمضان چیست؛ و اگر کسی گفت، باید برای کفاره آن، صدقه داده و روزه بگیرد. بلکه همانطوری که خداوند متعال فرموده است بگوئید: ماه رمضان.

به هر روی، در این جا به برخی از اعمال و عبادات مشترک ماه رمضان، اشاره می کنیم:

1- خواندن دعا و مناجات.

مانند دعای: اللهم ارزقني حج بیتك الحرام...، پس از هر نماز واجب؛ دعای: یا علی یا عظیم، یا غفور یا رحیم...، پس از هر نماز واجب؛ دعای: اللهم ادخل علی اهل القبور السّرور، پس از هر نماز واجب و دعای: اللهم لك صمت و علی رزقك افطرت و علیك توکلت فتقبل منی، به هنگام افطار.

2- خواندن قرآن.

در این ماه، قرآن فراوان خوانده شود و چه خوب است که در هر روز، یک ختم قرآن شود.

برخی از ائمه اطهار (ع) در این ماه، چهل ختم قرآن و حتی گاهی زیادتیر از آن انجام می دادند.

3- ذکر استغفار و گفتن "لا اله الا الله" و صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد (ص).

4- صدقه دادن و افطار دهی به روزه داران، اگر چه به چند دانه خرما و یا شربت از آب باشد.

5- خواندن نمازهای مستحبی.

از جمله خواندن هزار رکعت نماز در مجموع این ماه شریف. بدین گونه که در دهه اول و دهه دوم در هر شبی بیست رکعت خوانده شود، که هر دو رکعت به یک سلام باشد؛ به این صورت که هشت رکعت آن را پس از نماز مغرب و دوازده رکعت آن را پس از نماز عشا به جا آورد.

در دهه سوم، در هر شبی سی رکعت، به مانند شب های دهه اول و دهه دوم، که مجموع آن ها، هفتصد رکعت می گردد و باقی مانده را که سیصد رکعت می باشد در سه شب قدر، و هر شبی یکصد رکعت به جا آورد.

گفتنی است، که این نماز، غیر از نمازهای مستحبی معمولی، مانند غفیله و نافله است، که آن ها نیز به جای خویش اقامه کردند.

6- صلح رحم و دیدار از والدین و فامیلان نزدیک و زیارت برادران مومن.

7- زیارت معصومین (ع)، به ویژه امیرمومنان (ع) و امام حسین (ع).

8- اعتکاف.

در تمام ایام ماه مبارك رمضان، به خصوص در دهه سوم این ماه شریف، اعتکاف در مساجد از سنت می باشد.

به هر روی، این ماه، ماه عبادت و بندگی در درگاه خدای سبحان است و آدمی هر چه می تواند، باید تلاش و کوشش کند و ذخیره ای از این ماه برای آخرت خویش تهیه کند و خود را از گمراهی و ارتکاب معصیت به دور نگه دارد.

نزول کتاب آسمانی "صحف" بر ابراهیم خلیل الله (ع) نخستین شب ماه مبارك رمضان

روایات فراوانی که دلالت دارند بر این که بسیاری از کتب آسمانی، از جمله پنج کتاب معروف آسمانی (صحف ابراهیم، تورات موسی،

زبور داوود، انجیل عیسی و قرآن مجید) در ماه مبارک رمضان نازل شده اند.
از واثله بن اسقع روایت شده است، که پیامبر اکرم(ص) فرمود: صحف حضرت ابراهیم(ع) در نخستین شب ماه رمضان نازل گردید.
گفتنی است که ابراهیم خلیل الرحمن(ع) یکی از پیامبرهای بزرگ الهی است، که تقریباً دو هزار سال پیش از میلاد، در شهر کوچک "اور
OUR = دیده به جهان گشود و با مشرکان و کافران عصر خویش به مبارزه برخاست و در این راه ناملايمات و سختي هاي فراواني
متحمل شد و خانه خدا را تجدید بنا نمود. وي، جد أعلای بني اسرائیل و انبیای یهود و بني اسماعیل و بسیاری از عرب ها و حجازي ها
است.